

6 Ochrana dreva

Výrobky z dreva, ktoré sú určené na dlhodobé používanie, sa musia chrániť pred napadnutím škodcami z rastlinnej a zo živočisnej ríše, prípadne pred ohňom. Chrániť možno surovinu, polotovar alebo hotový výrobok. Výber ochrany dreva závisí od použitia výrobku. Iná ochrana je potrebná pri výrobkoch umiestnených v interiéri a iná v exteriéri.

Ochrana dreva sa môže robiť podľa:

- účelu – proti hubám, hmyzu a ohňu,
- spôsobu – fyzikálna a chemická.

6.1 Fyzikálna ochrana dreva

Medzi fyzikálnu ochranu sa zaraďujú prirodzené a umelé spôsoby sušenia. Patrí sem ošetrenie dreva:

- parou,
- vylúhovanie teplou a studenou vodou,
- ochrana dreva nejedovatými látkami (farby a laky),
- obalenie rôznymi obalovými materiálmi zabráňajúcimi prenikaniu vlhkosti.

Optimálna vlhkosť dreva pre rozvoj drevokazných hub je 30 až 80 %. Znižením vlhkosti dreva pod 15 % sa rozmnogožovanie hub v dreve zastavuje.

Sušenie dreva, ktoré má niekoľko spôsobov, je základnou fyzikálnou ochranou dreva. Sušenie nie je dostatočnou ochranou dreva, pretože drevo vo vlhkom prostredí ju prijíma späť. Suché drevo je sice odolné proti napadnutiu hubami, ale nie je chránené pred drevokazným hmyzom a ohňom. Preto sa sušenie pokladá len za predbežnú ochranu, po ktorej má nasledovať všestrannejšie konzervovanie. Z technologického pohľadu sa sušenie delí na prirodzené a umelé, ktoré bolo opísané v predchádzajúcich kapitolách.

Povrchové nátery vhodnými farbami a lakmi obmedzujú poškodenie dreva nepriamo, pretože zabraňujú vnikaniu vlhkosti do dreva. Účinok tejto ochrany trvá dovtedy, kým je náter súvislý. Povrchová úprava je najčastejším spôsobom ochrany stolárskych a nábytkárskych výrobkov.

Ostatné spôsoby ochrany dreva **vylúhovaním** studenou a teplou vodou (kto-
reho úlohou je vylúhovanie škrabu a bielkovín z dreva) a **parením** sa používa-
jú veľmi obmedzene, a to vzhľadom na ich krátke obdobie trvania a na vysoké
náklady. Využitie parenia dreva bolo opísané v predchádzajúcej kapitole.

6.2 Chemická ochrana dreva

Chemická ochrana je oproti fyzikálnej oveľa účinnejšia. Niektedy sa účinkom ochranej látky môžu meniť aj iné vlastnosti (napr. trvanlivosť, zníženie hygrosko-
picity, farba). Pri tejto ochrane sa môžu zmeniť aj technologické vlastnosti (napr.
zníženie lepenia).

Podstatou chemickej ochrany je napustenie dreva kvapalnými chemickými pro-
striedkami, ktoré majú toxický (jedovatý) účinok na rastlinných a živočíshných škod-
cov.

Chemická ochrana dreva sa môže robiť:

- beztlakovými spôsobmi,
 - povrchovými nátermi,
 - postrekmi,
 - ponorením,
 - máčaním,
- tlakovými spôsobmi,
 - metóda plných buniek,
 - metóda prázdnych buniek,
- vytlačením obsahu bunkových dutín a difúziou (impregnuje sa čerstvé drevo),
- čiastočnou ochranou sa chráni len najohrozenejšia časť dreva (robí sa po-
vrchovými nátermi, postrekom, vpichovaním, očkovaním a pomocou vý-
vrtov),
- bojom proti domácim hubám a živočíšnym škodcom (je to osobitná skupina
tvoriaca ochranu dreva už napadnutého škodcami).

Z uvedených spôsobov chemickej ochrany dreva sa v stavebno-stolárskej a nábytkárskej výrobe používajú najčastejšie beztlakové spôsoby ochrany dreva. Možno sa stretnúť aj s polotovarmi ošetrenými tlakovými spôsobmi, najmä pri výrobkoch určených na vonkajšie použitie (pergoly, ploty, okná a záhradný ná-
bytok).

6.2.1 Ochrana beztlakovými spôsobmi

Natieranie, máčanie a striekanie patrí medzi povrchové spôsoby chemickej, ale aj fyzikálnej ochrany dreva, ktoré sa využívajú najviac pre stolárske a nábytkárske výrobky pri preventívnej ochrane dreva proti hnilobe. Povrchovo sa chránia až hotové výrobky, a to po skončení všetkých technologických operáciach súvisiacich s opracovaním (rezanie, hobľovanie, vŕtanie, dlabanie atď.).

Natieranie

Ochranná látka sa nanáša najčastejšie štetcom na čistý, suchý a mastnôt zbanevý podklad. Nanášanie štetcom je najbežnejší a najrozšírenejší spôsob, ktorý je vhodný pre látky s väčšou viskozitou. Na olejové a syntetické náterové látky sú vhodné guľaté štetce, na náterové látky, ktoré sa ľahšie rozotierajú a rýchlejšie zasychajú sa používajú ploché štetce.

Štetiny nových štetcov (najmä guľatých) bývajú príliš dlhé, preto sa skracujú viazaním (obr. 111).

Štetec sa pri natieraní drží v pravej ruke medzi palcom, ukazovákom a stredným prstom. Pred použitím treba skontrolovať čistotu štetca a až potom ho ponoriť do náterovej látky. Ponáranie štetca do náterovej látky sa opakuje viackrát, až sa nasýti štetina.

Prvými ľahmi štetca sa nanáša látka, druhými ľahmi kolmo na prvý náter sa látka po výrobku rozotrie. Ďalšími ľahmi sa látka vyrovná na rovnakú hrúbku náterového filmu.

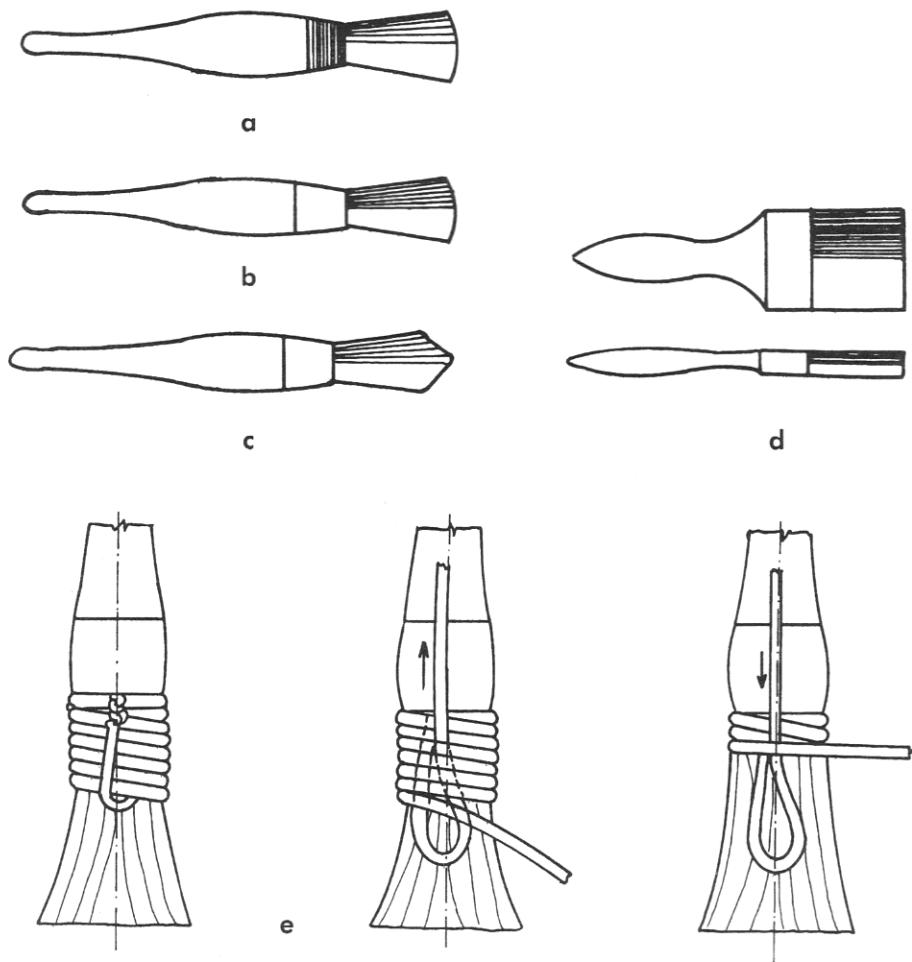
Po skončení natierania treba štetec očistiť v riedidle tej kvality, ktorou bola riedená ochranná látka, príp. prípravkom na umývanie štetcov. Vypranie štetca musí byť dokonalé a viackrát ho treba opakovať. Štetce sa neodporúča ukladať tak, že sa postavia do nádoby s riedidlom, pretože sa tým deformujú štetiny a štetec by sa musel znova upravovať. Štetce musia byť zavesené, a to tak, aby v riedidle boli potopené len štetiny.

Máčanie

Tento jednoduchý spôsob ochrany sa používa všade tam, kde to rozmer výrobku a pracoviska dovoľujú. Od máčania sa odlišuje krátkodobé ponáranie, pri ktorom sa drevo a výrobky z dreva ponoria do ochranej látky maximálne na 15 minút. Keď ponorenie trvá dlhšie ako 15 minút, ide už o máčanie.

Výhodou ponárania a máčania je, že týmto spôsobom sa ochranná látka dostane i do miest (spoje, medzery), ktoré sú pre iné spôsoby povrchovej ochrany neprístupné.

Technológia máčania je pomerne jednoduchá. Očistené a vysušené drevo alebo výrobky z dreva, ktoré sa ďalej neopracúvajú, sa ponoria do nádrže asi 5 cm

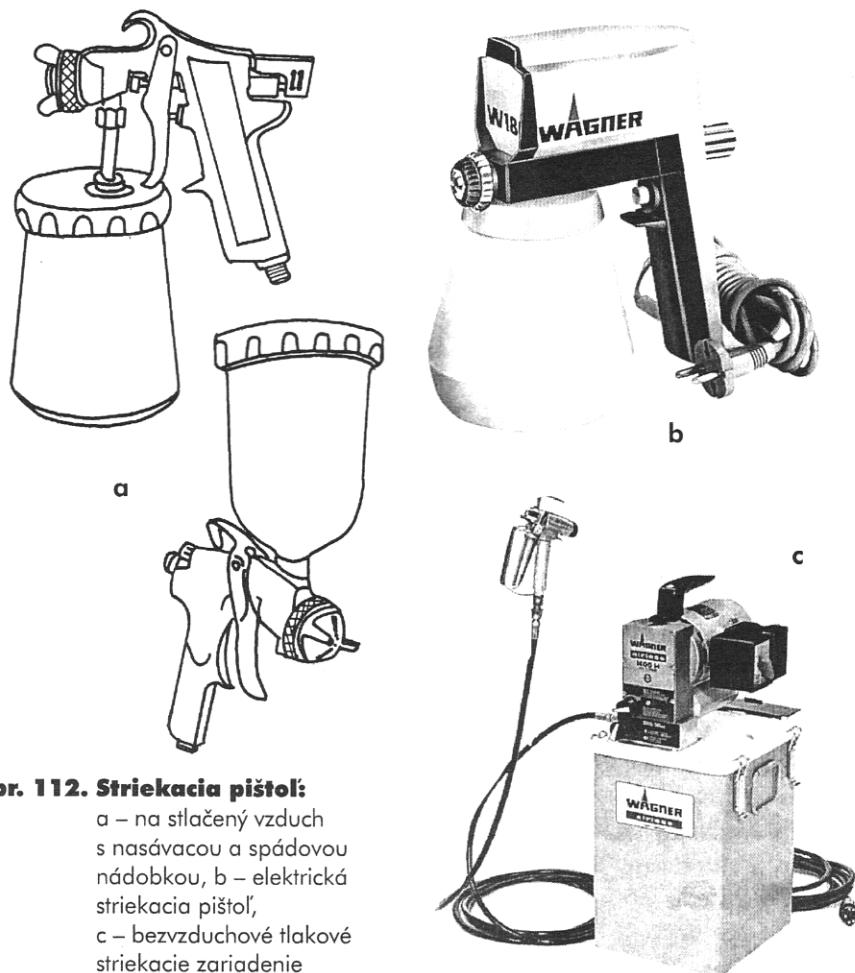

Obr. 111. Viazanie guľatých štetcov: a – guľatý viazaný, b – guľatý v zderi, c – guľatý v zderi klinový, d – plochý, e – viazanie guľatých štetcov

pod hladinu ochranej látky. Napustenú látku treba niekolkokrát za deň premiešať, čo sa vo veľkých nádržiach najčastejšie robí vzduchom. Na trhu je viac ochranných látok na drevo, ktoré sa aplikujú máčaním alebo natieraním. Dĺžka máčania závisí od druhu dreva, od kvality povrchového opracovania a od teploty v pracovnom prostredí. Máčané dieľce sa nemajú navzájom dotýkať a musia byť ponorené do ochrannej látky všetkými plochami určenými na ochranu. Doba máčania sa pohybuje od 3 do 24 hodín.

Striekanie

V súčasnosti ide o najrozšírenejšiu dokončovaciu techniku. Pri dodržaní určitých technologických, bezpečnostných a hygienických podmienok možno touto technikou nanášať i látky na ochranu dreva a výrobkov z dreva. Postrek je účinnejší ako náter, najmä preto, že strieka sa pod tlakom a ochranná látka vniká lepšie do spojov a medzier. Látky na ochranu dreva možno striekať stlačeným vzduchom, bezvzduchovým tlakovým zariadením a elektrickými striekacími pištoľami bez použitia stlačeného vzduchu (obr. 112). Na striekanie stlačeným vzduchom sú potrebné zásobníky laku, regulátor tlaku, čistič vzduchu, prívody vzduchu a náterovej látky hadicami, striekacia pištoľ a zdroj stlačeného vzduchu – kompresor.

Obr. 112. Striekacia pištol:

- a – na stlačený vzduch
- s nasávacou a spádovou nádobkou,
- b – elektrická striekacia pištoľ,
- c – bezvzduchové tlakové striekacie zariadenie

Pri bezvzduchovom tlakovom striekaní sa náterová látka vytláča tlakovou pumpou zo zásobníka a pod vysokým tlakom sa viedie k striekacej pištolei, kde sa v špeciálnej dýze rozprášuje na jemné kvapôčky, ktoré dopadajú na plochu. Pri bezvzduchom striekaní sa takmer nevytvára hmla z nanášanej látky (ako pri vzduchovom striekaní). Úspora nanášanej látky striekaním je až o 30 % väčšia ako pri striekaní stlačeným vzduchom.

Na striekanie obmedzeného množstva ochrannej látky, ako aj na opravy starších nánosov náterovej látky sa môže použiť **elektrická striekacia pištoľ**, ktorá vyžaduje zdroj elektrického napäcia.

Pri striekaní ochranných látok v uzavorených miestnostiach treba odsávať škodlivé výparы. Veľké plochy sa striekajú **krízovým nástrekom**, t.j. vodorovnými a zvislými pohybmi ruky s pištoľou.

Vzdialenosť striekacej pištole je 25 až 40 cm, a to v závislosti od tlaku vzduchu z kompresora, priemeru dýzy, typu pištole a viskozity ochrannej látky. Pištoľ má byť pri striekaní stále v rovnakej vzdialenosťi od plochy. Pri menšej vzdialenosťi nastáva prudký náraz nanášaného prúdu na plochu, a tým aj veľké odrážanie časti ochrannej látky do priestoru. Pri väčšej vzdialenosťi pištole je rozptyl nanášanej látky veľký a vznikajú straty prestrekom.

Streky sa musia klásť na plochu tak, aby sa správne v spojoch dvoch ťahov – strekov prekrývali. Striekanie sa opakuje 3- až 4-krát podľa potreby, aby sa dosiahla požadovaná spotrebna norma pre určitú ochrannú látku. Po každom novom streku sa nechá vrstva ochrannej látky zaschnúť, prípadne pri lakoch sa i prebrúsi.

Po skončení práce sa striekacia pištoľ musí očistiť umyтыm štetcom v príslušnom riedidle!

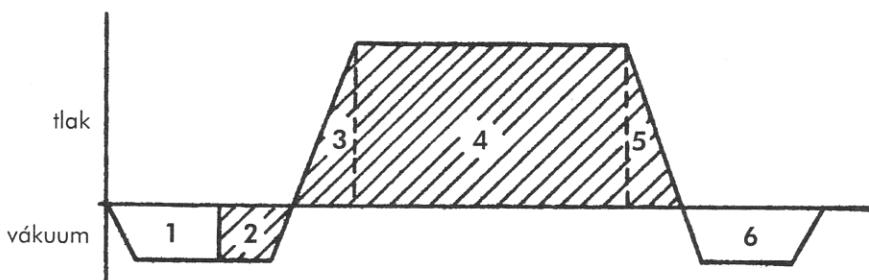
Na prečistenie vzduchových kanálikov hubice sa môžu použiť len drevené trilinky alebo jemné steblá z ryžových metiel. Čistenie kanálikov pomocou drôtu je neprípustné.

Povrchová úprava a ochrana striekaním je z materiálového hľadiska veľmi nevýhodná, pretože pri striekaní dochádza k strate 40 až 60 % náterovej alebo ochrannej látky prestrekom a odrazom.

6.2.2 Ochrana tlakovými spôsobmi

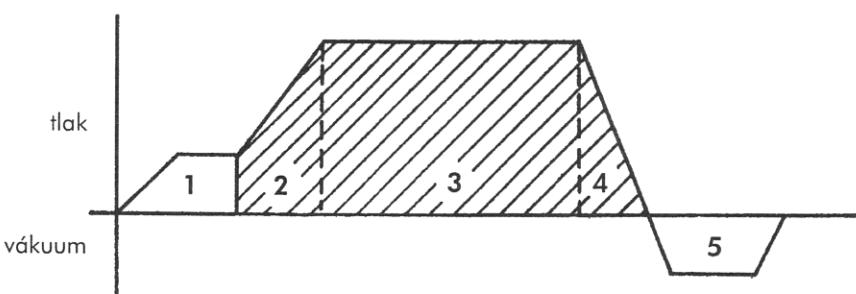
Prirodzené cesty živín a látok v dreve živého stromu, ale aj pri zoťatom dreve slúžia nielen na vyparovanie vlhkosti dreva v procese sušenia dreva, ale aj na vnikanie ochranných látok pri impregnácii. Vlhkosť a ochranné prostriedky najľahšie vnikajú do dreva v smere jeho vláken, to znamená z čela. Pohyb ochranných látok je v tomto smere asi 10- až 20-krát rýchlejší ako v priečnom smere. Ochranná látka postupuje priečne najmä pri ihličnatých drevinách, a to v smere drevo-vých lúčov. Pri impregnácii suchého dreva (najmä pri ihličnatých drevinách) preniká ochranná látka jarným drevom ťažšie ako letným drevom, príčinou čoho sú

užšie lúmeny a uzatvorené dvojbody na jarnom dreve. Pri listnatých drevinách postupuje ochranná látka hlavne cievami v pozdĺžnom smere. Radiálne cesty v listnatých drevinách sú nepriepustné. Ročné kruhy jadra majú v bunkách listnatých drevín jadrové látky, cievy sú niekedy upcháte tylmi. Bunky jadra ihličnatých

Obr. 113. Tlakový diagram impregnačného postupu podľa Bethela:

- 1 – vakuu najmenej 80 kPa po dobu najmenej 30 minút, 2 – plnenie impregnačného kotla impregnačným olejom pri zachovaní vakuua,
- 3 – dopĺňanie impregnačného kotla impregnačným olejom za súčasného zvyšovania tlaku najmenej na 0,8 MPa, 4 – udržiavanie tlaku najmenej 0,8 MPa po dobu najmenej 60 minút, 5 – zrušenie tlaku a postupné vypúšťanie impregnačného oleja z impregnačného kotla, 6 – konečné vakuu najmenej 40,0 kPa po dobu najmenej 10 minút na odstránenie zvyškov impregnačnej látky z impregnačného kotla a zníženie odkvapkávania z povrchu impregnovaného dreva

Obr. 114. Tlakový diagram impregnačného postupu podľa Rüpinga

- jednoduchý Rüping:** 1 – tlak vzduchu najviac 0,4 MPa po dobu najmenej 10 minút, 2 – plnenie impregnačného kotla impregnačným olejom za súčasného zvyšovania tlaku min. 0,8 MPa, 3 – udržanie tlaku min. 0,8 MPa po dobu najmenej 30 minút, 4 – zrušenie tlaku impregnačného oleja a jeho vypustenie z impregnačného kotla, 5 – konečné vakuu 45 kPa po dobu najmenej 15 minút za účelom odstránenia zvyškov impregnačného oleja z impregnačného kotla a jeho vytlačenie z dreva

drevín sú prestúpené väčším množstvom živice, preto jadro nemožno chrániť chemickými látkami. Čím je bel' širšia, tým viac ochranných látok drevo príme. Chemická ochrana takého dreva je preto účinnejšia, ako pri drevinách s úzkou belou. Veľkosť jadra a beli v kmeni alebo vo výrobku je preto rozhodujúca pri ochrane tlakovými spôsobmi. Niektoré druhy dreva sa veľmi ťažko impregnujú do väčšej hĺbky (smrek, jedľa a jadrová časť dubového dreva, nepravé jadro buka a jadro borovice). Drevo s vyššou hustotou prijíma menej impregnačnej látky ako drevo s nižšou hustotou. Pri impregnácii impregnačným olejom je výhodnejšie, keď je drevo čo najsuchšie, pre impregnáciu vodnými roztokmi sa odporúča vlhkosť dreva 25 až 30 %.

■ Metóda plných buniek spočíva v zaplnení prázdnych buniek dreva vodným roztokom ochranej látky alebo čiernuhuolným dechtovým olejom. Drevo sa najprv vystaví v impregnačnom kotle podtlaku, potom sa z neho vysaje vzduch a napustí sa ohriatou ochrannou látkou pod tlakom 0,6 až 0,8 MPa. Proces trvá 3 až 8 hodín v závislosti od dreviny a sortimentu. Na impregnáciu dreva vodným roztokom sa používa spôsob podľa Burnetta. Na impregnáciu čiernuhuolným dechtom sa používa spôsob podľa Bethella (obr. 113). Prednosťou impregnácie

Obr. 115. Impregnačný kotel

plného nasýtenia buniek je vysoká trvanlivosť impregnovaného dreva. Tento spôsob je vhodný pre sortimenty, ktoré prichádzajú do styku s vysokou vlhkosťou alebo sú uložené vo vode. Nevýhodou je nadmerná spotreba impregnačného oleja.

■ **Metóda prázdnych buniek** je úsporným spôsobom impregnácie dreva, ktorý spočíva vo vháňaní vzduchu do dreva pod tlakom a následne vtláčaním impregnačného oleja. Po znížení tlaku oleja sa začne rozpínať stlačený vzduch v bunkách a vytláčať prebytočný olej. Jednou z metód impregnácie je spôsob podľa Rüpinga (obr. 114). Výhodou tohto spôsobu je dokonalá a rovnometrá impregnácia dreva s optimálnym množstvom spotreby impregnačného oleja.

Impregnačná stanica na tlakovú impregnáciu dreva s najrôznejšími tlakovými impregnačnými spôsobmi sa skladá z týchto časťí:

- impregnačný kotol (obr. 115),
- predhrievač,
- ochranné nádoby,
- chladič s kondenzačným kotleom,
- filtračné zariadenie,
- sklad impregnačných látok,
- zariadenie na prípravu vodných roztokov ochranných látok,
- potrebný zdroj tepla,
- strojové vybavenie (kompresory, čerpadlá, výveva),
- prepravné vozíky a váhy na meranie hmotnosti,
- meracie kontrolné zariadenia,
- prevádzkové laboratórium.

6.3 Bezpečnosť práce a ochrana zdravia pri styku s ochrannými látkami

Chemické ochranné látky môžu poškodzovať zdravie, dráždiť pokožku, sliznicu a pod. Niektoré z nich sú okrem toho jedy alebo látky škodlivé zdraviu, prípadne aj horľaviny. Drevo ošetrené týmito látkami, najmä krátko po ošetrení, môže byť zdraviu škodlivé. Pri práci s chemickými ochrannými látkami a zaobchádzaní s drevom ošetreným týmito látkami treba dbať na bezpečnostné pokyny a príkazy.

Pre všetky chemické ochranné látky platia základné bezpečnostné predpisy!

Pri práci s týmito látkami treba dodržovať tieto pokyny:

- nesmie sa jesť, piť a fajčiť,
- po skončení manipulácie a práce s látkou dokonale si umyť ruky,
- vyvarovať sa priamemu styku látky s pokožkou, a to používaním osobných ochranných prostriedkov (ochranný odev, štít na tvár, okuliare, gumová obuv, rukavice, respirátory atď.) a ochranej masti Indulona.

Prvá pomoc:

- pri vdýchnutí jedovatých výparov chemických ochranných látok treba postihnutého preniesť na čerstvý vzduch,
- pri postriekaní pokožky treba pokožku rýchlo a dôkladne umyť veľkým množstvom vody alebo opláchnuť zriedeným 20 % čistým etanolom (liehom) a ihned opláchnuť vodou,
- pri postriekaní očí treba ich rýchlo a dôkladne vymyť vodou, nesmie sa podávať alkohol.

Chemické ochranné látky sa uskladňujú v určených skladoch za podmienok, ktoré určil výrobca týchto látok.

Handry alebo látky znečistené olejmi, príp. horľavými látkami sa musia ukladať do uzavorených plechových nádob. Na mieste určenom vedúcim pracoviska sa pri dodržaní príslušných bezpečnostných opatrení musia tieto handry denne zneškodniť.

Kontrolné otázky:

1. Aké sú základné spôsoby ochrany dreva?
2. Aká je fyzikálna ochrana dreva?
3. Aká je chemická ochrana dreva?
4. Ktoré sú povrchové spôsoby ochrany dreva?
5. Ako sa postupuje pri nanášaní látok štetcom?
6. Ako sa postupuje pri máčaní dreva?
7. Ako sa postupuje pri striekaní?
8. Ktoré bezpečnostné predpisy treba dodržiavať pri styku s ochrannými látkami?